

SEX-POL

BØSSERNE
BEFRIELESFRONT

NR 3/72 - LØSSALG: KR 2

FÆLLES KAMPKRAFT

TIL BLADETS LÆSERE...

SEX-POL Bladet har indledt et samarbejde med Bøssernes Befrielsesfront om udgivelsen af et fælles kampskrift, idet vi har erkendt det uholdbare i, at to så nært beslægtede seksualpolitiske foreninger hver for sig udgiver deres publikationer (BBF havde planer om at starte et blad i nærmeste fremtid)...

Derfor er SEX-POL Bladet fra og med dette nummer fordoblet, og vil for fremtiden, i et rimeligt forhold, indeholde både de sædvanlige SEX-POL artikler, samt artikler fra Bøssernes Befrielsesfront (BBF). Vi er endvidere blevet enige om at undlade at opdele stoffet i to afdelinger, men derimod prøve at skabe balance og afveksling ved at "blande" den indkomne stofmængde.

Vi håber ikke dette initiativ vil få for mange til at tage afstand fra bladet, men tværtimod gøre endnu flere interesseret i at beskæftige sig med de problemer, som vi synes er væsentlige, og som vedrører os alle..

Red.

Som du måske har bemærket, er løssalgsprisen denne gang p.gr.a. ovennævnte samarbejde steget til 2 kr.

Trods denne fordobling koster et abonnement på det fælles kampskrift stadig KUN KR 15 FOR 10 NUMRE -- GRATIS TILSENDT....!!

Ønsker osse du at abonnere på bladet, da udfyld nedenstående kupon:

----- klip -----

Undertegnede ønsker et abonnement på SEX-POLs og Bøssernes Befrielsesfronts Fælles Kampskrift.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr, by:.....

Beløbet (10 nr - 15 kr) sendes påsmændend denne kupon på check eller postanvisning til:

Benny Hammerbak, Amagerbrogade 134, 2300 s (tlf.581322).

side 4

DEAR LANDLORD

Bob DYLAN 1968

Dear Landlord, please don't put a price on my soul
My burden is heavy, my dreams are beyond control
When that steamboat whistle blows I gonna give you all I got to give
And I do hope you'll receive it well
Depending on the way you feel that you live

Dear Landlord, please heed these words that I speak
I know you've suffered much, but in this you are not so unique
All of us at times we might work
Too hard, too heavy, too fast and too much
And anyone can fill his life up with things he can see
But he just cannot touch

Dear Landlord, please don't dismiss my case
I'm not about to argue, I'm not about to move to no other place
Now each of us has his own special gift
And you know this was meant to be true
And if you don't underestimate me, I won't underestimate you

HR. HUSVÆRT

Poul BORUM 1969

Hr. Husvært, belæg ikke sjælen med told
Min byrde er tung, og min drøm ikke under kontrol
Når dampskibs fløjten piber så giver jeg Dem alt,
 hvad jeg har at gi'

Og jeg håber De ta'r godt imod
Alt efter hvordan De ser på Deres liv

Hr. Husvært, læg mærke til mine ord
De har lidt, men heri er De ikke så enestående, som De tror
Vi har alle prøvet og slide for at få for meget i en vældig fart
Og hvemsonhelst kan fylde livet med ting, man kan se
Men som man ikke kan nå.

Hr. Husvært, opgiv nu ikke min sag
Jeg gider ikke skændes, og jeg flytter ingen andre steder hen idag
De har Deres evner, og jeg har mine
Og sådan er det bestemt
Og hvis De ikke undervurderer mig, skal jeg ikke undervurdere Dem.

ooooo00000ooooo

VENSTREORIENTEREDE BØSSER

Fra "John Wesley
Harding"

Kend din plads i klassekam-
pen, det afhænger vores fri-
gørelse af. Kom til intro-
duktionsmøde i

CBS 63.252 (1968)

Fra "Ny Amerikansk
Poesi"

Bøssernes
Befrielses
Front

Gyldendal (1969)
ISBN 87 00 41261 9

den første mandag i hver
måned kl. 20 - 22 i

Åbenrå 33/I.

ooooo00000ooooo

-- EN PIGE MED BARN FORTÆLLER..

Jeg vil gerne starte med at skuffe dem, som havde regnet med at få en sexhistorie. Dette er en enlig pige med et barns ærlige beretning om sig selv, sit barn og sit komplicerede følelsesliv...

Jeg voksede op i et meget moderdomineret hjem. Min mor gik en hel del op i andres privatliv, og det forargede hende meget hvis andre var nødt til at gifte sig p.gr.a. et uventet barn. Selv var hun meget stolt af at hun - stadig med sin jomfrudom i behold - kunne gifte sig som 29-årig; samtidig med at hun i al hemmelighed gemte på andre mænds kærlighedsbreve.

Min bedstemor sagde altid: "Mænd tænker kun på én ting - men når man er gift, må man jo finde sig i det..." Hun advarede bl.a. mod at gå alene om natten på øde landeveje - hvis en mand nu skulle komme... Jeg forstod ikke dengang hvad hun mente, og blev ikke spor forskrækket - de mænd var meget fjernt fra mig... Som 16-årig havde jeg slet ingen fornemmelse af sex. Jeg ville vente til jeg blev gift, ligesom i de utallige romaner jeg havde læst, og jeg begyndte også først sent mit egentlige sexliv. Da var jeg meget i tvivl om jeg var lesbisk, frigid eller måske nymfoman, men p.gr.a. den sexfjendtlige opdragelse havde jeg ingen kropsfølelser overhovedet.

Som 25-årig fik jeg et barn ved et uheld. Min mor var meget fortørnet over, at jeg - en ugift pige - havde været i seng med en mand. Tidligere havde hun endog antydnet, at jeg ville blive ligesom mine gamle tanter - de blev aldrig gift!

Da det endelig 3 måneder før fødslen gik op for mig, at jeg var gravid, blev jeg meget stolt - jeg var en rigtig kvinde - jeg var i stand til at føde børn. Alligevel følte jeg mig ikke som en mor, idet jeg tog meget bestemt afstand fra den traditionelle moderrolle; men samtidig med, at jeg som intellektuel havde en masse ideer om, hvordan et barn ikke skulle opdrages, følte jeg mig meget usikker som kvinde. Jeg besluttede derfor at eksperimentere med mit barn.

Da jeg fik barnet, var jeg egentlig glad for, at det var en pige - jeg var bange for, at en dreng ville blive homofil, når han voksede op under min opdragelse...

Mit barn har altid fået sin vilje, dvs. jeg har egentlig været lidt manipulerende, idet jeg har ladet hende tro, at hun fik sin vilje. Fordi jeg betragter mit barn som et mere klogt og intelligent individ end mig selv, har jeg bestræbt mig på at lade det styre mig - og altid gjort som det ville. Nogen ville nok kalde dette et selvreguleringsprincip?

Samtidig med, at jeg opfattede mig selv som et redskab for barnet, så brugte jeg hende absolut også til min egen fordel. Jeg havde ingen egentlig ejendomsfølelse overfor hende - jeg følte at andre ligeså godt kunne få glæde af mit barn - det var med til fester og med på rejser næsten lige fra fødslen, og jeg synes jeg opnåede en vis prestige p.gr.a. barnet. Da jeg altid selv har savnet ærlige følelser mellem mennesker, gik jeg ind for at give hende maksimal kropskontakt - jeg var stolt over at have et barn, men alligevel følte jeg kun at det var et barn jeg passede og udviklede...

Jeg har lagt meget vægt på hendes sexliv, men med min egen baggrund har jeg måske ikke helt magtet at indfri det, men hun har altid overvåret mine samlinger og mange gange kommet med skægge kommentarer - og sommetider nye forslag - andre gange har det kedet hende og hun er bare gået sin vej...

(fortsættes på bagsiden)

18 spørgsmål om homoseksualitet

Man kan ikke blive forført til homoseksualitet, som ikke er en sygdom, og som altså ikke kan helbredes.

1. Hvad er homoseksualitet?

En mand eller kvinde, der forelsker sig i et menneske af samme køn, kaldes homoseksuel. De, der forelsker sig i mennesker af modsat køn - hvilket er det almindeligste - kaldes heteroseksuelle. De, der gør begge dele skiftevis, kaldes biseksuelle. Homofil er ikke helt det samme som homoseksuel, idet endelsen (-fil) betyder "ven" eller "elsker" (altså analog med en biblio-fil). Der er altså ikke nødvendigvis tale om et seksuelt forhold mellem to mennesker af samme køn - forholdet er mere sjæleligt.

Er det seksuelle samliv altid det vigtigste?

Nej, der findes alle variationer fra den blufærdige forelskelse, hvor man måske aldrig søger nogen fysisk kontakt, og til meget varme erotiske forbindelser, hvor samlejer under forskellige former er det vigtigste. Man kan også leve i et homoseksuelt, erotisk forhold uden at være homoseksuel.

2. Hvor mange homoseksuelle er der i Danmark?

Man regner med, at der er ca. 250.000 mænd og kvinder, som overvejende lever homoseksuelt. Visse forskere gætter på 3 % af hele befolkningen, andre på helt op til 10 %. Sandsynligvis er der lige så mange kvinder som mænd.

3. Kan man se på en mand eller kvinde, om han/hun er homoseksuel?

Somme tider kan man, til andre tider er det helt umuligt. Ganske vist findes den maskulint kortklippede kvinde i jakkesæt eller den feminine mand med malede øjenbryn og fålsétstemme. Men størsteparten af de homoseksuelle er ganske almindelige mennesker uden specielle ydre kendetegn eller væremåder.

4. Er transvestitter og homoseksuelle det samme?

Nej, slet ikke. Transvestitter har en stærk trang til at optræde i det modsatte køns tøj, men som regel har de intet ønske om at leve seksuelt sammen med deres eget køn.

5. Optræder homoseksualitet hyppigere inden for specielle erhverv?

Ja, der findes meget ofte homoseksuelle mænd blandt dansere, skuespillere, frisører, modeskabere og lignende. Kvinder føler sig ikke tiltrukket af specielle erhverv på samme måde.

6. Er homoseksualitet strafbart?

I Danmark er homoseksuelle handlinger kun strafbare, hvis den ene part er under 18 år eller står i et afhængighedsforhold til den anden, medens heteroseksuelle handlinger kun er strafbare, hvis den ene part er under 15 år. (I Norge er begge aldersrammer 15 år.)

7. Hvorfor "gemmer" homoseksuelle sig, hvis de ikke har noget at skjule?

Homoseksualitet mellem voksne er ganske vist ikke strafbart i Danmark, men det er langt fra accepteret. At erkende, at man er homoseksuel, er næsten utænkeligt for personer i fremtrædende stillinger - en minister, en biskop, en general ... Eller inden for visse erhverv - lærere, fysioterapeuter, psykologer ... Eller inden for visse miljøer, hvor man ikke taler om "sådan noget" eller lær hånligt ad "sådanne personer". Der er i dag mange mennesker, som accepterer

.... fortsættes

homoseksualitet. Men den homoseksuelle véd aldrig, hvem der gør det, og hvem der ikke gør det.

8. Hvordan bærer de sig ad?

Et homoseksuelt samleje kan foregå på samme måde som mellem mand og kvinde, bortset fra at penis ikke kan indføres i skeden. Mandlige homoseksuelle kan onanere med hinanden eller på hinanden; de kan anvende hænderne eller munden, og af og til anal-åbningen. Kvindelige homoseksuelle anvender samme fremgangsmåde - stimulerer hinanden med hænder og mund, og anvender også af og til en penis-atrap, som for eksempel et massageapparat eller lignende af en passende form. Der er altså ikke noget hemmeligt eller "perverst" eller mærkeligt ved et homoseksuelt samleje.

9. Kan man helbrede homoseksualitet?

"Helbrede" er et forkert ord i denne forbindelse. Homoseksualitet er ikke en sygdom. De fleste homoseksuelle har overhovedet ikke noget ønske om at blive "helbredt" - de ønsker kun at blive accepteret som de er, - at få lov til at leve i fred uden at behøve at skjule eller skamme sig. Derimod kan de ofte have nytte af at tale deres situation igennem med en psykologisk uddannet person. Mange er bange for at henvende sig til en psykolog, netop fordi de er bange for, at han skal "forsøge at gøre dem normale", dvs. "helbrede" dem - og dét betragter de som et for stort indgreb i deres personlighed.

10. Hvordan bliver man homoseksuel?

De homoseksuelle tror ofte selv, at homoseksualiteten er medfødt. Men så godt som alle undersøgelser viser, at homoseksualitet er en reaktion mod visse forhold under opvæksten. Man har yderst sjældent fundet tegn på en ændret hormonbalance eller lignende, men forskerne beskæftiger sig stadig med spørgsmålet.

11. Hvem risikerer at blive homoseksuel?

De fleste homoseksuelle har haft svære og komplicerede forhold til den ene eller begge forældre. En dreng, som vokser op udelukkende blandt kvinder og opmuntres til selv at vise kvindelige træk ... En pige, som aldrig blev accepteret af sin mor og selv foragter faderen ... eller som lærer at foragte moderen og beundre faderen. En dreng, som vokser op under de modsatte forhold ... I det hele taget alle børn, som af forskellige grunde kommer på kant med deres egen kønsrolle. De BEHØVER ikke blive homoseksuelle. Men homoseksualitet er én måde at reagere på i en svær situation.

12. Kan man "forføres" til homoseksualitet?

Nej, det er umuligt, hvis man ikke allerede har en homoseksuel tilbøjelighed. Lige så lidt, som en homoseksuel kan "forføres" til heteroseksualitet ... En heteroseksuel kan tilmed leve i et homoseksuelt forhold i en længere periode og under specielle omstændigheder (for eksempel i et fængsel eller på en kostskole) uden derfor at blive homoseksuel.

13. Er homoseksuelle mere jaloux end andre?

Ja, det er de ofte. Forklaringen er sikkert dén, at de har så forfærdelig svært ved at finde partnere.

14. "Gramser" homoseksuelle mere end andre?

Nej, snarere tværtimod - de fleste homoseksuelle er meget bange for at blive "afsløret" og afstår derfor ofte fra endog helt normale berøringer og kærtegn af angst for at blive

misforstået. At de alligevel af og til kommer med mislykkede opfordringer kan skyldes en misforståelse fra den ene eller anden side.

I5. Er homoseksuelle mere neurotiske end andre?

Ja og nej. Hvis man skal dømme ud fra antallet af selvmord, selvmordsforsøg alkohol- og narkotika-problemer og lignende så er de det. Men statistik siger så lidt, man må også se, hvad der skjuler sig bag statistikken. Den homoseksuelles situation er af en sådan art, at det snarere er mærkeligt, at der overhovedet findes homoseksuelle, som ikke er svært neurotiske ... Den homoseksuelle lever i en bestandig frygt for at blive "afsløret" - må hele tiden spille en rolle. Selv hvor han/hun bliver accepteret, må vedkommende lægge bånd på sig selv.

I6. Hvad betyder lesbisk, bøsse og Gay Power i forbindelse med homoseksualitet?

En kvinde, der er homoseksuel, er lesbisk. Bøsse er et slangudtryk for en homoseksuel mand, (ligesom knop er slang for en homoseksuel kvinde), medens Gay Power er en international bevægelse, hvor homoseksuelle har taget kampen op mod undertrykkelsen i de mere eller mindre fascistiske samfund.

I7. Hvor kan man læse om homoseksualitet?

Nils UFER: § 225, stk. 4, meningsdannelser om et mindretal.
Reitzel, København 1965.

Carson McCULLERS: Bryllupsgæsten.
Gyldendal, Trane 121, København 1964.

Sigmund FREUD: Tre afhandlinger om seksualterorien.
Reitzel, København 1961.

F.H.A.R. ("Aktion for Homofil Revolution"): Rapport Contre la Normalité
ed. Champ Libre, Paris 1971.

Wilhelm REICH: Orgasmens funktion.
Rhodos, København 1971.

James BALDWIN: Giovanni's værelse.
Hasselbalch, København 1966. (Billigbog)

Poul M. FÆRGEMAN: Perversiteter, Pornografi og Forargelse.
Reitzel, København 1965.

Lars ULLERSTAM: De erotiske Minoriteter.
Vendelkær, København 1964.

Henning PALLESEN: De avvikande.
Bonniers, Stockholm 1964.

Thorkild VANGGAARD: Phallós - et symbol og dets historie.
Gyldendal, København 1969.

I8. Hvor kan den homoseksuelle få vejledning og hjælp?

Forbundet af 1948, Landsforening for homofile, Aabenraa 33/I., 1124 København K. Telefon (OI) 11 19 61. Konsultation TORSDAG kl. 18 - 19.

Postadresse: Boks 1023, 1007 København K.

Medlemsblad: "Pan" udkommer hver den 15.

KONSULTATION ER
GRATIS.

DEN PERMANENTE AKTION.
DELAKTIONEN AARHUS.....

Det, der gjorde mest indtryk på mig under sexfestivalen i Aarhus, var festen Lørdag aften. Og det var også det, jeg lærte mest af.

Jeg har aldrig før prøvet at danse rundt blandt nøgne mennesker, røre ved dem, kysse og bolle. Jeg følte det meget frigørende. Det var et opgør med mig selv, med de andre, med mine forældre - et opgør med et samfund, som forbyder den slags. Jeg gjorde noget jeg ellers aldrig ville have turdet - jeg gjorde noget andre tør. Jeg følte mig fri og ubelastet - atter en hæmmende mur i mig selv var brudt ned. (Det ovenforstående skal læses med spontanitetens og umiddelbarhedens øjne, og ikke analyseres ud fra et borgerligt præstationsprincip).

I begyndelsen var det en overvindelse for mig, en gruppetvang. Det lyder væmmeligt, men det er nødvendigt at udtrykke det sådan. Jeg tvang mig frem til at gøre noget man ikke "bør". For hvem har stillet dette bør vs. ikke bør forhold op - det har de andre. Det starter med forældrene der med ord og især med eksempler pøder dette adfærdsforhold ind i børnene. En langsom, men sikker, afbildning af forældrenes livsmønster på børnene. Disse forældre er igen en afbildning af deres forældre helt tilbage til Adam og Eva, hvem de så er en afbildning af?

Sammenlagt bliver alle disse forældre og børn et samfund med bestemte normer og adfærdsmonstre, der hele tiden afløser sig selv i nye næsten identiske kopier. For at føre kausalitetskæden videre uden værdiansættelse af de enkelte led, er disse "kopier"s udformning og indhold afhængig af produktionssystemet i det pågældende samfund, som videre bestemmer hvorledes forældrene og børnene producerer (for at blive i terminologien) deres tilværelse, og især hvordan de tilfredsstillere deres behov ud fra de opstillede adfærdsmonstre.

Det er altså ikke børnene (hvis vi et øjeblik opfatter samfundet statisk) der har valgt dette adfærdsmonster de får demonstreret gennem mikro og makrosamfundet. De bliver aldrig konfronteret med problematikken, er det rigt eller forkert - er det i det hele taget relevant at tænke og handle ud fra de givne normer.

Det sidste var tilfældet med mig. Aldrig kom tvivlen ind i billedet, da jeg var lille? Bevidst overtog jeg mine forældres og dermed samfundsmønstrets adfærd, og handlede tilsyneladende lykkeligt ud fra denne bevidsthed - jeg handlede ihvertfald rigtigt. Jeg var født til de givne størrelser og jonglerede blindt med dem, som om de var mine egne, opfundet af mig selv, klar til videre distribution i evig samhørighed med omgivelserne - den eller de grupper jeg færdedes i. Jeg handlede og tænkte som jeg skulle. Jeg vidste hvor grænsen lå, især når den var overskredet - så rødmede jeg, skammede mig, gemte mig og med den nye erfaring drog jeg videre i tilværelsen, lidt klogere, en smule mere ensrettet, mere frustreret og især mere unaturlig og knugt.

Langsomt blev spontanitet og naturlighed transformeret til målbevidst skolegang, påvej mod en sikker uddannelse og fremtid - en sådan bør man have læd forældrenes formaning oppe i baghovedet. Indoktrineringen virkede og mandsanten om den ikke også virker idag!! Og især efter denne Aarhus-tur??

Men nu er jeg bare glad for denne uddannelse. Tak forældre, tak samfund. For nu kan jeg nemlig bruge den til noget - noget der i første omgang angår mig selv. Populært hedder det at jeg er ved at blive bevidstgjort. Jeg begynder at ane en sammenhæng. Jeg vil uddanne mig til at gå tilbage til et tidligere stadium - en regression, men en up-to-date regression. Jeg vil

tilbage til min medfødteoriginale naturlighed, for at sige det lidt firkan-
tet tilbage til dengang jeg kunne skribe i en vugge uden at tage hensyn til
mine omgivelser, kunne være nøgen uden at føle skam, etc. Jeg vil genoptræ-
ne mig selv til at være naturlig, spontan, føle glæde ved at gøre ting der
er naturlige, være fri, uhæmmet, nyde et liv med mig selv og omgivelserne,
hvor hæmminger og fordomme er et historisk sagn fyldt med ækle og væmmelige
minder.

Men hvordan moder-undskyld Michael (den første mulighed er ingen mulighed)?
Jo, ved at etablere en basisgruppe - en primærgruppe - et alternativsamfund,
hvor vi arbejder med os selv. Finder frem til alle de ting, der hæmmer og
lægger bånd på os, gør os syge, får os til at føle os skidt tilpas. Bevidst
skulle vi nedbryde de mure af pansringer, der er imellem os, gøre det frem-
mede i os kendt og især vise det til de andre i gruppen. Vurdere os selv i
forhold til de andre, men sådan at de andre kan høre det. Være ærlige, def-
finere den fantastiske angst (hovedordet i denne sammenhæng) vi har overfor
os selv og de andre, finde dens årsag og tilsidst transformere den til fri-
gørelse. På løsevejen al den energi vi konstant binder i hæmminger, frustra-
tioner og forkvaklede unaturlige seksuelle relationer til hinanden.

Og her er det, at Aarhus atter engang kommer ind i billedet. Her var vi en
gruppe folk der kendte hinanden. Vi følte os lidt mere sikre (synonym til
angst) overfor gruppens medlemmer end dem udenfor. Derfor blev det lettere
at praktisere terapien. Jeg ville være skide angst, hvis jeg havde været
alene blandt nogle ukendte. Gruppen blev trygheden, den sikkerhedsvæntil,
der blidt fortalte, at det jeg gjorde var helt i orden. Efterhånden kom der
flere til gruppen, folk jeg ikke kendte, men accepterede og solidariserede
mig med. Min og deres situation var den samme - nøgenheden, der ikke bare
bestod i at tøjet var væk, men også den sikkerhed der er ved at have tøj
på (pseudosikkerhed og falsk identitet). Hurtigt opløstes fordomme og be-
vidstheden (den skyldige må - må ikke røre) forsvandt og vi rørte ved hin-
anden, og hvad der før var tvang og gruppepres blev til frihed og frigør-
else. En kollektiv nedbrydelse af den lov, der siger at på et dansegulv skal
man danse påklædt og kun udvise en pseudoseksuel holdning, der konstant er
i konflikt med sig selv, ved at man gerne vil, men ikke må.

Aarhus var en aktion, men kun en delaktion. En del, og for mit vedkommende
den første af en fortløbende proces der passende kan kaldes den permanen-
te aktion. Permanent forstået på den måde, at overalt hvor man mærker en
undertrykkelse skal man prøve at modarbejde den. I stedet for at acceptere
den skal man behandle den som et sygdomstegn hos den der undertrykker. Un-
dertrykkeren kan i denne forbindelse være andre personer, en selv, ting,
fænomener, opdragelse, givne normer, o.lign. Som nævnt før var angsten ho-
vedordet i denne forbindelse, det at være bange er udtryk for usikkerhed,
frustrationer og hæmminger. Dette overvindes kun ved at gøre det man er
mest bange for, ved at tvinge sig selv ind i en aktionsform, der konstant
er opmærksom, der konstant sætter den enkelte i angstsituationer med det
henblik at overvinde dem. Ud fra mit beskedne erfaringsmateriale, har jeg
konstateret, at det som oftest er forventningsangsten, der er den største.
Forstået på den måde, at angsten for at gøre det er større end angsten når
man gør det. F.eks. var min største angst i Aarhus at få smidt tøjet, men da
jeg ikke havde tøj på, var jeg ikke bange - følte ingen angst.

Aarhus lærte mig nu mere at tænke på og analysere den proces der her er at
smide tøjet. Derfor gælder det at handle efter en impuls og derefter ana-
lysere. Men man kan ikke analysere sig frem til en personlig frigørelse,

men kun handle sig frem. Man skal aktionere angsten ihjel. Som Mao så smukt har sagt det: "Vi lærer mest af vore fejltagelser". Forstået sådan at først efter man har aktioneret kan man bedømme frigørelsen og udfra denne kan man stille en teori op. Fejlen ved mig i Aarhus var, at jeg var bange for at vise mig nogen overfor andre, og jeg lærte af denne fejlindstilling, at det var jeg ikke i det øjeblik jeg var nogen.

Nå, men nok om den snak foreløbig, for jeg skal ud og aktionere for at få lidt mere teoretisk inspiration til næste nummer af Sex-pol bladet. Med hensyn til den mere praktisk fungerende side af basis- el. primærgruppen, som jeg omtalte tidligere, havde jeg tænkt mig det som et kollektiv eller kollektivt arbejdende gruppe, uden at den sidste nødvendigvis behøvede at bo sammen. Det essentielle i denne problematik er, at de interesserede etablerer sig i et snævert samarbejde, og i deres dagligdag virkelig kom hinanden ved. Sagt på en anden måde, at det ikke er nok bare at mødes til et enkelt Sex-pol møde engang hver fjortende dag, og der løst og fast sidde og snakke om alt muligt hyggeligt. Man kunne eventuelt forestille sig en studiekreds, hvor vi samlede os om mere specifikke emner, ikke forstået snævert som blot og bart teoretiske emner, men også praktiske, f.eks. vegetoterapi eller L. Johnssons afspændingsøvelser, eller hvad vi selv finder på.

En anden ting er, at jeg mangler for mig selv et veldefineret stædet med hensyn til Sex-pol, i den almindelige klassekamp, er der nogen der gider hjælpe mig med det? (Man kunne f.eks. starte med artiklen "Sex-pol i klassekampen" fra sidste nummer af Sex-pol bladet, Red.)

Er der endvidere nogle der har lyst til at være med i en dagblads-artikelskrivnings-om-Sex-pols-eksistens-udbredningsgruppe, så er jeg meget interesseret. Den kunne have mange formål. 1) At vi kom hinanden ved, ved at lave et stykke praktisk arbejde. 2) At vi lærte at formulere os på tryk (I har sikkert fundet ud af, at det kniber gevaldigt for mig, men det væsentlige er jo bare at gå igang). 3) At vi lærte hvad et massemedie er og hvordan det virker, f.eks. ved at lave en artikel og samtidig få trykt en masse læserbreve om artiklen. 4) Ved at få formuleret vores lidt forvirrede spredte tankegang på tryk, kunne vi evt. opnå en samling af vores ideer og meninger til stor gavn for alle.

LEVE DEN PERMANENTE AKTION.....

Kærlig hilsen fra Michael.

Announce

SPAR PENGE --- KØB FORNUFTIGT

FOLKETS INDKØBSCENTRAL

BLÅGÅRDSGADE 3, 2200 KBHVN N

SKRIV EFTER OPLYSNINGER

ELLER TAL DIREKTE MED NIELS KJÆR-LARSEN

VI HAR DET GODT Georges MARINOS

Vi har det godt, min ven!
Vi er flere
tusinde arbejdere her
uden adresse, uden navn
de kalder os: du
de kalder os: fremmede.
Vi har det godt
og råber det ud i stilheden.

Om aftenen fryser vi
lukker øjnene og
drømmer om solen.
Da vi tog afsted, sagde vi
at solen skinner på alle,
men solen har glemt os -
den skinner ikke
i fabrikkerne
i kældrene
på banegårdene.
Vi har det godt:

En klam seng
en sort pude
hvor vi fremmede
lægger vort sorte hoved.

Ved midnat
tændes de stærke cigaretter
vi ryger dem hele natten
vi ryger hele natten.
Nogle nynner
øjenvipperne kradser øjenæblet
nogle har hosteanfald
nogle skifter det blodige bind
på den afsavede finger.
Vi har det godt.

Så sent som i går
sagde tyrken med store øjne:
Livet bliver bedre!
således som læseren
har fortalt ham.

Tyrken kan ikke læse -
betaler ham en femmer
for at læse et brev
og betaler ham en tier
for at besvare det.

I aviserne
stod med små bogstaver:

'Livet bliver bedre',
men øverst

stod ministrenes tale
om bevillinger til krig
så mange millioner
til flyvemaskiner,
så mange millioner
til kanoner,
så mange millioner
til geværer -

men tyrken kan ikke læse.
I avisen stod der ikke
at tyrken næste dag
kastede blod op
da han skovlede sne på gaden.
Vi har det godt.

Vi sætter os rundt om bordet
som rundt om en død -
uden at tale,
med hovedet i hænderne.
Nogen bryder stilheden
- hver dag den samme -
Postbudet kom ikke idag,
og da han endelig kom
var vi forlængst borte.
Vi har det godt.

Vi stopper hullerne i vinduet
med kogte kartofler.
Hver aften pakker vi kuffert -
tøjet lugter af sved og nat
så lang tid i det fremmede
og end ikke ét minut
har vi til

at hange vores tøj ud i solen
således:

en snor - solen - vinden
og bukser
der danser som en fuld
og skjorten
der klapper til buksernes dans
som en invalid uden arme.
Vi har det godt.

I går kom nogle flere -
de lagde frakkerne på gulvet
til spædbarnet.

Selv sov de stående
hele natten
som mørke statuer.

Urene slog
urene drak tiden
dråbe for dråbe -
taget drak regnen
dråbe for dråbe
lige til det blev morgen

og lyset kom
og gjorde statuerne
til arbejdere.
Vi har det godt.

God morgen, hr.
Pissoiret lugter
af ammoniak
pissoiret lugter
af gonorrhé.

Er der arbejde til os?

Kom igen i morgen!
Kom igen i morgen!
Vi har det godt
i pissoiret
i støberiet
i opvasken.
Vi har det godt
når vi har arbejde
vi har det godt
når de smider os ud
fra arbejdet.
Forstår I det?
Vi har det godt
tro os på ordet -
du skal ikke bekymre dig
med at svare.
Vi har ingen adresse
vi rejser fra nat til nat
fra banegård til banegård
fra ingenting
til ingenting.
Og vi råber, mens vi dør,
hører I?
Vi har det godt.

ooooo00000ooooo

Om Carson McCULLERS:

Men hun har som et barn af småbyen set mennesker frivilligt isolere sig bag nette stakitter af konventioner og fordomme, selvretfærdighed og hykleri, og blive ensomme og glædesløse og fjendske mod dem, der vover at leve. Derfor driver hun sine sandheder igennem med de stærkeste midler; det erotiske aparte, på grænsen af det latenterlige, er hos hende symbolet på kærlighedens magt til at nedbryde fordomme og udfri mennesker af deres ensomheds fængsler - alle former for kærlighed, selv moralsk og æstetisk for dømmelsesværdige forbindelser, kan sætte de skønneste blomster i mørket og befri en sjæl.

- Ole STORM

(Fra forordet til "Balladen om den bedrøvelige café" Gyldendal, København 1953)

DE HOMOFILE

Her er til jer som sidder i mørket
Knaldejohn som har venner i arkiv
Og til Tom og Mikael og Hanne
Som hedder Hans i det daglige liv.
Jeg har set jer kysse hinanden
Jeg har set jer hånd i hånd.
Og det skræmte mig lidt i starten
At se Mikael farve sig blond
Og se ham bruge pudder og sminke
Mens han lo til sig selv i et spejl.
Han blev glad

da jeg tog ham for en pige
Blev jeg skræmt
Var det helt min egen fejl.

Her er til jer som endnu forfølges
Unge bøsser og feminine mænd
Her er til pigen som bedst kan med

piger
Og til ham som savner en ven
Her er til jer som må støtte hinanden
Fordi kærligheden ikke er fri
I kan ikke gå sammen på gaden.
Hvor der frit sælges pornografi
I bli'r tålt, men heller ikke mer'
Jeres driftsliv bli'r kaldt unormalt
Det er jer som har evnen til at elske
Men det er de andre
Som si'r at det er galt.

Her er til Knud som tynges af skammen
Ved at tro at hans drifter går

på tværs
Her er til Bente som vil giftes
med Inger

Selv om naboen si'r hun er pervers.
Kom herover og elsk lidt i lyset
Kom og se: bag angsten er du skøn
Kom herover og vis at du kan elske
Gør det noget at det er dit eget køn?
Det skal altså helt frem i lyset
Til den dag hvor vi står hinanden nær
Du kan starte med at gøre dig fri
Og befri det homofile i enhver.

Fra LP'en "Mens dagene er dystre"
Demos 5 / november 1971

- "De fortaite spillemænd"

ooooo00000ooooo

Bøssernes
Befrielses Åbenrå 33/I.
Front

Hver MANDAG kl. 20 - 22.

REFERAT FRA MØDET (den såkaldte "kongres") I MILANO, SØNDAG D. 15/10-72..

Den italienske revolutionære bøssebevægelse samlede tropperne under denne titel: Proces mod mandssamfundet, til et møde mellem bøsser og rødstrømper fra alle lande.

Fra selve den idealistiske invitation stod bl.a. at vi skulle etablere en fast første kontakt med hinanden, i en stor happening af glæde over den samme kamp.

Men resultatet var sørgeligt. Da vi ankom til stedet hvor mødet skulle afholdes var der en fantastisk forvirring. Man gik et par hundrede mennesker rundt mellem hinanden i en stor forhenværende fabrikshal under en fantastisk larm af gamle Beatles plader. Denne frustrerende oplevelse varede i ca. to en halv time, hvorpå en af italienerne annoncerede at nu var mødet begyndt og hvorpå en fra Paris opfordrede folk til at tale, og opkastede fl.g. spørgsmål: Er der nogen der har noget imod et samarbejde mellem homoseksuelle og feminister.

Dette medførte at der opstod en intern diskussion, mellem de italienske rødstrømper og de italienske bøsser, som dominerede den resterende del af mødet (det hele foregik på italiensk uden tolk, så et mere udførligt referat, kan jeg selvfølgelig ikke magte). Diskussionen blev kun afbrudt af en ældre italiensk bøsses lange enetale, hvilken jeg heller ikke kan referere, da den også foregik på sely samme sprog, som ovenfor beskrevet. På denne måde fortsatte mødet i ca. 3 timer, hvorpå vi besluttede at holde frokost.

Under frokosten, der afholdtes på en restaurant, blev vi (et repræsentativt udsnit af de forskellige landes grupper) enige om straks at danne en gruppe som skulle prøve at samordne vore synspunkter i en erklæring, der lyder som følger:

1. Vi ønsker ikke at den nuværende magt skal afløses af kvindernes magt eller bøssernes magt - vi ønsker al magt afskaffet overhovedet.
2. Vi vil afskaffe etiketterne "mand", "kvinde", "bøsse", "lesbisk", o.s.v. internt i vore grupper; udadtil vil vi dog stadig opretholde etiketterne, fordi vi har brug for dem af taktiske grunde.
3. Vi vil gå fra vores oplevede praksis til teori - ikke omvendt - dvs. vi vil opgive al tom teoriseren.
4. Vi erklærer at kvindernes kamp og bøssernes kamp er den samme kamp.

Da vi kom tilbage efter frokosten, blev erklæringen fremsat i IHR's og kvindebevægelsens navn i Milano.

Reaktionen på erklæringen var meget behersket; der fremkom nogle enkelte kommentarer, hvorefter stemningen var så mat, at mødet blev opløst...

Per Aabel.

KRITIK AF "MILANO-MANIFESTET"...

Det er de fleste af os helt bevidst, at den seksual-politiske bevægelse herhjemme, såvel som en del andre steder i den vestlige verden (hvor den endnu som det eneste sted har kunnet finde grobund), er i en vældig krise.

Måske kan problemerne deles op i følgende 3 kategorier:

1. De ideologiske problemer. Spørgsmålet om der kan gennemføres reformer inden for det nuværende kapitalistiske samfund, således at vore krav bliver opfyldt. Eller om det er mere hensigtsmæssigt for os at falde i i trop med den resterende venstrefløj i kampen for socialismen.
2. De organisatoriske problemer. Spørgsmålet om hvordan vi skal strukturere vores bevægelse. Er det mest hensigtsmæssigt med en lederfri organisation, hvor det til enhver tid er op til de almindelige medlemmer at tage de initiativer som skal tages, eller ville vi klare os bedre hvis vi havde en mere eller mindre fast ledelse som kunne organisere og koordinere vores kamp.
3. De personlige problemer. Vores private forsøg på at få dækket vore behov for seksualitet, anerkendelse, mening o.s.v. Ofte er netop disse private behov den drivkraft som får os til at gå i gang med arbejdet, men ligeså ofte kommer opfyldelsen af disse behov til at optage en vigtigere plads i vores arbejde, end det formål, som vi har besluttet os til at kæmpe for. Fx. er det for mig tydeligt at det både i Sex-Pol og i Bøssernes Befrielsesfront er langt vigtigere for folk at finde en god bollepartner, end at udføre et stykke reelt politisk arbejde. Desværre er folk for det meste ikke engang i stand til at erkende dette faktum overfor hinanden, og resultatet er det at vi som i et absurd skuespil, træder ind i præcis de samme roller o.s.v. i vores forhold til hinanden, som vi foregiver at bekæmpe udadtil.

Disse 3 problemer kunne være genstand for en hel del analyse hver for sig, men jeg vil her kun beskæftige mig med det første af dem, nemlig det ideologiske problem. Ikke fordi jeg mener dette problem er større end de andre, eller fordi jeg forestiller mig at problemerne kan løses uafhængigt af hinanden, men fordi jeg er blevet inspireret til denne artikel ved at læse den "erklæring" som er resultatet af den nyligt afholdte bøsse-rødstrømpe kongres i Milano. (referat på forrige side).

Erklæringen er forfattet i 4 punkter, og fylder ikke mere end 9 linier, men skønt den holder sig på et helt generelt retorisk plan, finder jeg alligevel at den trænger til kritik. Ikke så meget fordi jeg mener at den udtrykker en forkert holdning, men udelukkende fordi jeg finder det yderst beklageligt at bevidstheden blandt de bøsser som har forfattet den, ikke rækker længere end til tomt frasemageri.

Punkt 1 i erklæringen lyder som sådan: "Vi ønsker ikke at den nuværende magt skal afløses af kvindernes magt eller bøssernes magt - vi ønsker al magt afskaffet overhovedet".

Samfundet hvor der ingen magt findes overhovedet må vi starte med at fastslå er en naiv utopi. I ethvert samfund vil der findes magt, idet det kun er gennem magt at vi mennesker er i stand til overhovedet at udføre arbejde med naturen. Men her tænkes måske på den magt som der

præger menneskers forhold til hinanden. Denne magt kan naturligvis heller aldrig afskaffes, før aldrig kan man lave et samfund hvor det aldrig sker at to mennesker bliver uenige om et eller andet, og altid vil det være sådan at mennesket med den største magt vil få sin vilje. Uanset om det så drejer sig om fysisk magt, verbal magt, magt på grund af viden eller magt på grund af støtte fra andre mennesker. Der findes altså mange forskellige former for magt, og forholdet mellem mennesker er i større eller mindre grad altid præget af magt.

Den magt man imidlertid kunne forestille sig afskaffet er udelukkende den magt som klasserne i samfundet har over hinanden. Fx. den magt som mændene har over kvinderne i bestemte sociale situationer, eller den magt som kapitalistklassen i vort samfund har over lønarbejderne, eller den magt som modebranchen (en del af kapitalen) har over vores idealer for udseende o.s.v. o.s.v. o.s.v.

Hvis vi kunne lave et samfund hvor alle disse former for klassemagt var afskaffet, så ville vi lave det kommunistiske samfund, for netop på denne måde er begrebet kommunisme nemlig defineret. Det er iøvrigt ikke kun os som kunne tænke sig at lave et sådant samfund. Både DKP, KFML, SF, RSF, VS, BOML og en hel masse andre grupper fra den såkaldte venstrefront arbejder osse mod dette mål, men dog adskiller deres arbejde sig tydeligvis fra vores.

Det er med andre ord ikke nok at vi bliver enige om at vi vil kæmpe for det magtløse samfund (det kommunistiske samfund). Spørgsmålet er snarere hvordan vi vil føre denne kamp, som med næsten sikkerhed ikke vil føre til sit endelige mål indenfor vores levetid. Vi behøver en analyse af det nuværende samfund og de former for klassemagt som er særlig fremtrædende her. Vi behøver en nærmere forståelse af hvordan forholdet er mellem økonomisk udbytning og seksuel udbytning. Kønsroller er jo fx. ikke nogle helt tilfældige adfærdsformer som manden og kvinden påtager sig. De er resultatet af en bestemt historisk udvikling, og resultatet af en bestemt hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem manden og kvinden i deres arbejde, for at omforme naturen, altså for at overleve. Men vil det da sige at det ikke kan lade sig gøre at afskaffe kønsrollerne? Nej, det vil det heldigvis ikke, for netop fordi kønsrollerne er et resultat af den produktionsform som vort samfund er bygget op over, vil en afskaffelse af denne produktionsform (kapitalismen) fjerne den oprindelige årsag til kønsrollerne opståen, og dermed skabe mulighed for deres afskaffelse.

Disse og en umådelig masse andre spørgsmål mener jeg at den seksualpolitiske bevægelse bør tage op til undersøgelse og diskussion. En "erklæring" som den i Milano vedtagne, virker udelukkende latterlig i sin overfladiskhed, og i sin mangel på konkret indhold.

Erklæringens punkt 2, om at man vil afskaffe etiketterne "bøsse", "mand" etc. må få de fleste almindelige mennesker til at ryste på hovedet, for hvordan i alverden skulle det være muligt at afskaffe disse etiketter, når de er grundlaget for hele vores oplevelse af hinanden, og dermed for vore handlinger. Disse etiketter er ikke som det nærmest fremgår af erklæringen faldet ned fra himlen. De tjener hver for sig helt bestemte og nødvendige formål for opretholdelsen af vort nuværende samfundsformation, og at forlange deres afskaffelse, uden at forlange den totale ændring af hele vort samfund, må kaldes håbløst naivt.

I punkt 3 står der at forfatterne vil "gå fra vores oplevede praksis til teori - ikke omvendt". At de kan få sig selv til at nedfælde noget sådant

vås i et manifest er yderst betegnende for det almindelige bevidsthedsniveau. I og med at de vedtager dette i månet festet, gør de jo netop hvad de lover at undgå. At det komplekse forhold mellem teori og praksis skal løses ved ensidigt at gå fra praksis til teori (hvilket selvfølgelig er en umulighed idet det medfører at ens erfaringer ikke længere må danne grundlaget for ens handlinger) er jo netop i modsætning til at man i teorien vedtager det, som grundlag for handling.

Punkt 4 fastsætter kvindernes og bøssernes kamp som værende den samme. Om dette er en reel eller en ideel be-
tragtning siges der intet om, men da det meste af kongressen gik med en diskussion mellem de italienske bøsser og rødstrømper, kunne noget tyde på at denne enhed ikke er helt så klar for alle. Iøvrigt er det de fleste steder en kendsgerning at bøsseorganisationerne og kvindeorganisationerne, intet samarbejde har, så hvis deres kamp er den samme, må det vist være set udfra et skjult ideologisk eller strategisk synspunkt. Summa summarum. Der trænges indenfor Sex-pol, såvel som indenfor bøssegrupperne, frygteligt til en politisk skoling og bevidstgørelse. Så længe vi ikke er i stand til at placere vores egen kamp for frigørelse i forhold til de øvrige politiske kræfter, som virker for skuespil-
~~FORBIFARTEN~~ samfundets nedbrydelse, kan vi ikke samarbejde med disse kræfter, og kan derfor heller ikke for-
ved Chr. Langfeld vente deres støtte til vores kamp. Jakob MUNCK.

Det Langfeld'ske hjem står i denne tid på den anden ende. Anledningen er, at man planlægger at gifte sig. LANGFELD og den kommende fru LANGFELD vil møde op på det lokale borgmesterkontor for ligesom at få en legal bekræftelse på de faktiske forhold.

I den anledning besluttede familien sig til at anskaffe sig et sæt ringe. Ingen af os var i forvejen ringebærere, men vi mener begge, at det kunne være hyggeligt med ringe på. Ved mødet med guldsmedens søde dame søgte vi så godt som muligt at spille op til hendes forventninger om nyforlovedes adfærd. Vi betragtede med påtaget kendermine forskellige ringe til forskellige priser. Vi prøvede og diskuterede. Til alt held for den LANGFELD'ske familie og pengepung viste det sig imidlertid, at de mest enkle ringe også var de billigste, så vi drog et lettelsens suk, da vi valgte dem.

Men først nu blev vi virkelig kastet ud i guldsmederitualernes forvirringsdans, idet den søde dame spurgte, om der skulle dato i ringene. - Sandt at sige vidste vi ikke, hvad det var for en dato, hun talte om, så vi skyndte os at svare nej. Og ingen skal komme og sige til os, at vi ikke så de hævdede øjenbryn bag disken. Vi havde "dummet" os midt i de os ukendte bryllupsritualer. Nå, vi trøster os med, at vi sikkert i de kommende dage yderligere vil dumme os, så mødre og tanter krummer tær.

Efter få dages forløb kunne vi hente ringene i forretningen. Ekspeditricens chock nummer to kom, da vi blot tog ringene på derinde og BEHOLDT DEM PÅ. Vi havde igen "dummet" os. Ligesom for at mildne på vores dumheder udleverede man os en nydelig indbundet bog, som "udleveres til alle nyforlovede gennem guldsmedeforretningerne i Danmark". Siden da har familien LANGFELD fået megen tid til at gå med at studere gode råd om både det éne og det andet i Gunna ECKERT's "BOSÆTNINGSBOGEN".

VI startede med at læse en annonce i EVA - BRUDENES MAGASIN:

(Forbifarten)

"Den store dag - og noget om den kjole, der betyder så uendelig meget.

Orglet bruser - og bruden kommer. Alles øjne er rettet mod HENDE. Og HAN står ved altret, betåget af synet. Den yndige pige - den skønne kjole.

Næppe noget andet tidspunkt livet igennem har samme betydning. For hende. For ham. Og for de pårørende. Derfor ofrer enhver ung kvinde sin brudekjole så mange tanker. Den er jo énøren i livets gardarobe."

Allerede heromkring plejer vi at bryde sammen i gråd i det LANGFELD'ske hjem. For vi har jo igen "dummet" os, jeg skal ikke stå ved alteret, betåget af den skønne kjole, som kommer op ad kirkegulvet til orgelbrus. Det er frygtelig flovt at måtte indrømme det, men sandt at sige er vores brudekjole syet af en údsalgrést til etpárogtýve kroner.

Der er mange andre steder, hvor vi i familien LANGFELD under læsning af "Bosætningsbogen" føler, at vi har "dummet" os. F.ex. har firmaet "BO-NYT" en annonce, der siger:

VI ØNSKER TILLYKKE...OG HVAD SÅ? JA, SÅ SKAL DE TIL AT SPEKULERE
PÅ AT KØBE MØBLER OG TAPPER --

Nu forholder det sig nemlig sådan, at vi absolut ikke skal til at købe noget - og mindst af alt da hos "BO-NYT" på Øresundsvej.

Men igen engang lykkes det annoncøren at få os til at føle, at vi falder igennem, fordi vi nu bedre kan lide at lave møbler selv eller reparere gamle møbler.

Den virkelige godbid blandt bogens annoncer er dog KEHLET's. I annoncen ser man et billede af en bly, hvid brud, der sidder og ser på sin brudebukét, bestående af mørkerøde roser. Annonceteksten siger:

HVIS DU IKKE FÅR TAGET DETTE BILLEDE, VIL DU FORTRYDE DET BAGEFTER
..... SÅ YNDIG SER DU UD PÅ DEN STØRSTE DAG I DIT LIV ...

Behøver jeg at fortælle, at familien LANGFELD ikke skal fotograferes hos KEHLET?

Selve bogens tekst er en stor ophobning af gode råd om alt fra dåseåbne-re til stuens farvesæmmensætning. Vi får at vide, hvordan vi skal møblere, og hvilke farver vi ikke må sætte sammen. Vi får at vide, at der til et ordentligt hjem hører: "1 plastdug eller 6 - 12 dækkeservietter eller 4 - 6 duge. Papierservietter". Og når man skal have gæster skal man yderligere have: "1 - 2 duge til sofabordet. 6- 12 servietter til dugene. 1 mindre dug til spisebordet. 1 stor dug eller 6 - 18 dækkeservietter. Servietter i det antal, der kan dækkes til, plus 2 ekstra." Desuden må vi huske på, at tragte udvendig skal have et par små svulste, så tragten ikke slutter helt tæt til flasken. Vi skal huske at anskaffe en god trappestige for at undgå ulykker i hjemmet. Og vi skal sørge for, at bopælen kommer til at virke hyggelig.

Ja, selv om man må indrømme, at "Bosætningsbogen" også rummer fornuftige og praktiske råd, så giver læsningen af den alligevel os myrekryb, fordi vi hele tiden føler, at vi skal leve op til den standard, som enten ikke passer os, eller som vi ikke har lyst til at leve efter.

For hver dag vi nærmer os "DEN STORE DAG" bliver vi mere og mere overbevist om, at et ægteskab, som vi i vor naivitet troede var en enkel ting, ikke er noget, man sådan skal tage lét på. Hvis man selv har det forholdsvis uproblematisk, så skal ægteskabsindustrien nok sørge for at problematisere det uproblematisk...

"Information" 11. okt. - 72.

Well, your railroad gate, you know I just can't jump it
 Sometimes it gets so hard, you see
 I'm just sittin' here beatin' on my trumpet
 With all these promises you left for me
 But where are you tonight, Sweet Marie?

Well, I waited for you when I was a-half sick
 Yes, I waited for you when you hated me
 Well, I waited for you inside of the frozen traffic
 When you knew I had some other place to be
 Now, where are you tonight, Sweet Marie?

Well, anybody can be just like me, obviously
 But then again not too many can be like you, fortunately

Well, six white horses that you did promise
 Were fin'llly delivered down to the penitentiary
 But to live outside the law you must be honest
 I know you always say that you agree
 Alright, so where are you tonight, Sweet Marie?

Well, I don't know how it happened
 But the riverboat captain
 He knows my fate.
 But ev'rybody else,
 Even yourself
 They're just gonna have to wait.

Well, I got the fever down in my pockets
 The Persian drunkard he follows me
 Yes, I can take him to your house, but I can't unlock it
 You see, you forgot to leave me with the key.
 Oh, where are you tonight, Sweet Marie?

Now I've been in jail when all the mail showed
 That a man can't give his address out to bad company
 And now I stand here lookin' at your yellow railroad
 In the ruins of your balcony,
 Wonderin' where you are tonight, Sweet Marie.

Fra "Blonde On Blonde" (CBS 66.012 / 2 LP'er)

oooooO0000ooooo

Engagement CONTRA ligegladhed

Ansvarlighed CONTRA laden-stå-til

Deltagelse, samvær CONTRA passiv isolation

Personlighed, ægthed CONTRA anonymisering, rollespil

Personlig selvbestemmelse CONTRA fjern-manipulation

Varen-ét-med, besjæling CONTRA fremmedgørelse, reification

Nært menneskeligt møde CONTRA bureaukratisering, institutionalisering

Mogens JACOBSEN, psykiater

Fra "Langelands Manifestet", sær-nummer af "Mentalhygiejne" nr. 5

oooooO0000ooooo

/ I972.

(En pige med barn fortæller).

Allerede som 1 1/2 -årig begyndte hun på de seksuelle lege - og siden har hun været ret aktiv - modsat mig fik hun tidligt en kropsfølelse af at være kvinde, men i hendes følelsesliv kom helt andre og nye ting frem, som jeg vil fortælle mere om i næste nummer, samtidig med, at jeg vil komme ind på min egen følelsesmæssige situation og hvordan barnet har indvirket på den. Endvidere vil jeg prøve at beskrive mine ideer om den frie seksualbetonede børneopdragelse, og jeg håber at kunne fortælle, hvad jeg egentlig forventer af mit barns fremtid.....

Har du osse lyst til at mangfoldiggøre nogle oplevelser - hvadenten de er lykkelige - sørgelige - morsomme - kedelige, eller har du bare lyst til at fortælle lidt om dig selv, da skriv til Fortællespalten. Alle indlæg vil blive optaget, og anonymitet er selvfølgelig ingen hindring (blot bladets ansvarshavende kender pågældendes navn).....

Red.

HUSK!HUSK!HUSK!

Sex-pols fællesmøder foregår hveranden søndag kl. 19.30 i Studentersamfundet, Gothersgade 8C, 1. sal. (De to næste søndage bliver d.12/11 og 26/11).

Introduktionsmøderne for nye medlemmer bliver annonceret gennem "Tid og Sted" i Information samt ved opslag o.lign...

Ansvarshavende for Sex-pols og BBFs Fælles Kampskrift: Benny Hammerbak.

Endvidere i redaktionen: Erik Eldov

Forsidetegning udført af: José Renau

Næste nummer ventes på gaden i begyndelsen af december. Indlæg sendes endvidere til Benny (adresse: Se side 3) eller til Erik (Kronprinsessegade 60/2

KBHVN K) - helst inden 1.december...

Tlf. 14 25 64

oo00oo